

FRA NÆR OG FJERN

En oplevelse man kan leve længe på!

Mormon Tabernakel Korets besøg i Danmark, 14., 15. og 16. juni 1982
Af Ellen E. Valgren

Der findes simpelthen ikke ord, der kan beskrive den følelse, der griber en Sidste Dages Hellig, når Tabernakelkoret synger »Der er et yndigt land« på dansk.

Hjertet svulmer i brystet, og man føler sig stolt over at have part i dette kor - for det føler man, at man har - og man føler sig stolt af at være dansk og kunne byde disse ens søskende velkommen til det land, som så mange af dem har deres rødder i.

Vist ikke ret mange af de hellige gik glip af en af de tre koncerter, som koret gav i Danmark - og alle var vi begejstrede og rørte over oplevelsen.

Til gengæld var koret rørte over den modtagelse de fik her i landet - flere af dem udtalte, at de sjældent havde oplevet et så begejstret publikum, og sjældent havde de følt, at der blev gjort så meget for dem, som der blev her.

Overborgmester Egon Weidekamp i København inviterede hele koret samt nogle danske ledere af kirken til en meget smuk og stilfuld reception på Københavns rådhus, hvor der i en pragtfuld sal og på smukke borde blev serveret de lækreste forfriskninger, bl.a. de berømte Rådhuspandekager.

Den amerikanske ambassadør i Danmark inbød korets ledere, repræsentanter for kirken samt andre notabiliteter til luncheon på skibet »Oceanus«, som sejlede korets medlemmer og deres ledsagere fra by til by.

Også regentparret havde lejlighed til at nyde nogle få af korets medlemmers sang, idet de havde inviteret en kvartet til at komme og synge ved en fest, som blev afholdt på Fredensborg slot.

Som sagt er man som Sidste Dages Hellig bare begejstret over Tabernakelkoret, så lad os se lidt på de anmeldelser, som avisernes kritikere gav af koncerterne:

Hannah og Walter Zacharias, Land og Folk:

...Skønt koret hævdes at bestå af amatører, virker det ganske professionelt. Musikalsk dygtigt, dvs. klart og utvunget, fører det linjerne i værker af Handel, og lige så dygtigt er det rent sanglige.
rent sanglige. Skønt koret består af 340 medlemmer, er klangen helt slank og lys og meget bøjelig, hvad man især beundrede i tre satser fra Brahms' »Ein Deutches Requiem«, der blev udført med firhændig klaverledsagelse ligesom værkerne af Handel:..

Viggo Sørensen, Morgenavisen Jyllands-Posten:
...På turneen i Danmark, som i aften slutter i Aalborghallen, ledes koret af dets førstedirigent, dr. Jerold Ottley, som foruden overblikket over det kæmpestore opbud af stemmer, også nøje kender hver enkelt sangers formåen, hvorfor koret er i stand til at hente solister fra egne rækker til selv særdeles krævende partier...

Frederiksborg Amts Avis:
...Korets gensyn med København efter 27 års forløb var hjerteligt. Efterkommere af danske udvandrere trådte frem da det officielle program var ovre... Det gav den familiære kontakt og blev indledningen til flere ekstranumre, først »Der er et land, dets sted er højt mod Norden«... Det var et trumf-es, der fortalte om korets og Mormonkirkens omfattende aktionsradius. Aftnen endte da også i gensidig hyldest og hilsen - stående, klappende publikum og vinkende kor. Og med god grund, for koret sang sig til en ægte succes...

Teresa Waskowska, Berlingske Tidende:
...Koret er imponerende fint sammensunget og disciplineret. Stemmerne er velskolede og de sangtekniske vanskeligheder kommer de helt ubesværet igennem.

Som den fremragende musiker han er, forstår dirigenten at anvende disse kvaliteter. Han holder klangen i de rigtige afvegede proportioner, farver dem med en bred skala af dynamiske nuancer og lader musikken løfte sig frit. Man kunne ønske sig, at de såkaldte professionelle kor levede op til det niveau, som disse amatører står for...

Thomas Viggo Pedersen, Kristeligt Dagblad:
...En fantastisk kordisciplin hører også med til det ydre billede af koret: de kunne rejse sig og sætte sig, vende sig og gå ud med militærisk disciplin. Disciplinen kendetegnede også deres sang...

Hansgeorg Lenz, Information:
EN HELT mageløs musikoplevelse. Som uforlignelig koroplevelse. Uforlignelig ikke blot efter hjemlig målestok, men målt med det bedste, største i udlandet, jeg kan komme i tanker om. Wiens Musikverein eksempelvis. Og end ikke blot med andre amatørkor som sammenligningsgrundlag. Jeg husker heller intet professionelt af samme niveau..
... En korklang, som Karajan altid har drømt om: tilstrækkligt skolet til at tilstrækkeligt mange kan synge med halv stemme fuldtonende stærkt. Ingen behøver at forcere, ingen skiller sig ud, intet bliver mudret...
...Et smagfuldt arrangement helt igennem. Med både stor alvor og stor venlighed og varme. **Kunnet** det hele og ikke sport poppet. Et formidabelt

Skibet OCEANUS, som sejlede Tabernakelkoret fra by til by

kor-show i ordet allerbedste betydning. Helt hen til den varierede betjening af lysanlægget i modsætning til den stive lyssætning, man er vant til ved slige lejligheder. Hidtil anede man slet ikke, hvor fremragende et belyningsanlæg man har i Tivoli. Også dette så dygtigt gjort, at man bare kunne måbe.
Vist så, »All is Well«, som det hed i en sang fra pionertiden som ekstranummer. Et højdepunkt i denne Tivoli sæson.

Poul A. Schrøder, Aalborg Stiftstidende:

Aldrig har man set så mange stole på Aalborghallens scene ... Alle damerne var i hvide lange kjoler, mens herrerne var i smoking ... Opmuntret af det tordnende bifald fra de 2400 (nøjagtigt 2404) tilhørere i den stopfyldte hal vandt koret i udtryksfuldhed og inspiration ...
Efter et par gode numre tog koret tilhørerne om hjertet, da Erik Nielsen på dansk fortalte om mormonerne og de mange danske udvandrere...Jubelen ville næsten ikke tage ende, og selv om skibet skulle sejle klokken 23.00 med hele koret, blev der til The Battle Hymn of the Republic og hymnen God be with you till we meet Again. Da var den store folkelige succes hjemme...

Ekstra missionærindsats

Af Biskop Hans Billeskov Jansen

Marts måned 1982 var en speciel tid for medlemmerne i Københavns 1. ward.

Det daglige antal af fuldtidsmissionære er 4, men i denne måned kom der 16 til, så alle missionærer i staven var koncentreret i et ward samtidig.

Alle medlemmerne i wardet blev involveret gennem et nøje planlagt forarbejde af wardets missionsleder, Michael Kofod og br. Kjeld Rasmussen.

Wardet blev delt op i 10 områder, som hvert missionærpar arbejdede sammen med medlemmerne i området om. 8 missionærpar boede hos medlemmerne, som gik ud sammen med missionærerne - var med til at undervise, banke på døre, spiste og boede sammen med missionærene.

Hvad blev så resultatet af alle de anstrengelser? Ja, inden vi begyndte, havde vi nogle drømme og forhåbninger. Vi lærte, at det hårdeste arbejde i verden er missionærarbejdet - både for legeme og sjæl.

»Ønsker du at bringe sjæle til Herren, må du selv hver dag kunne se Herren i øjene og vide, at han står bag hver en handling og hvert et ord, du bruger i dagens løb.«

Der blev placeret 123 eksemplarer af Mormons Bøger, og indtil juli

Alle København stavs missionærer var samlet i Københavns 1. ward i marts måned 1982. Forrest ses de ansvarlige ledere for programmet: Fra højre: Biskop Jens Kristoffersen, præsident Johan Koch, biskop Hans Billeskov Jansen, missionspræsident Ronald Jensen, stavens missionspræsident Niels Andersen, wardets missionsleder Michael Kofod og yderst til venstre broder Kjeld Rasmussen.

måned er der blevet døbt 3 søskende som et direkte resultat af dette program.

Velsignelserne for wardets medlemmer er, at nu har de selv prøvet, hvor hårdt og krævende, det er at være fuldtids missionær, og samtidig har de følt den glæde, som opløfter sindet ved at prædike den levende Guds ord til naboer og venner,

Guldbryllup i København

Lørdag den 24. april 1982 kunne Anne Mette og Magnus Olesen, Københavns 1. ward, fejre deres guldbryllup ved en reception i hjemmet Brønshøjvej 13.

Str. Olesen havde især sit virke i hjælpeforeningen. Ydmyg i sit kald og med et kærligt væsen over for alle ledede hun søstrene i Centrum gren og siden som distriktspræsidentinde (1968-69).

Br. Olesen har virket i forskellige stillinger - rådgiver i grenspræsidentskabet, medlem af distriktsrådet, søndagsskolepræsident og ikke mindst som en yderst effektiv hjemmelærer.

Br. og str. Olesen var flittige til at besøge templet i Schweiz, og de elskede deres tempelarbejde.

Torsdag den 17. juni 1982 sov str. Anne Mette Olesen stille ind og blev begravet fra Kirken på Priorvej den 24. juni.

Æret været str. Olesens minde.

Lis Billeskov Jansen
korrespondent

Guldbrudeparret Anne Mette og Magnus Olesen

B.M.møde en succes.

Missionslederen i Københavns 4. ward br. Jens Andersen samt wardets fuldtids- og stavsmissionærer havde fredag d.14.5.82 arrangeret et særligt møde - et B.M.møde, hvortil alle wardets medlemmer var inviteret.

Enhver havde en anelse om, hvad dette vigtige møde ville dreje sig om, nemlig missionærarbejde. Mon ikke B.M: derfor skulle stå for »Bliv Missionærer« eller »Bedre Missionærer« Der fremkom utallige forslag til løsningen på den gådefulde forkortelse, men missionslederen og missionærerne forblev tavse og smilende. Det var derfor med stor forventning, at man mødte op fredag kl.19.00.

Mødet blev åbnet med sang og bøn, hvorefter biskop Jens Kristoffersen talte og Ældste Borland bar vidnesbyrd. Derefter deltes man i 7 mindre grupper, hvoraf den ene gruppe bestod af alle børn under 12 år. Hver gruppe blev tildelt et åndligt problem med relation til missionærarbejdet og fik til opgave at udarbejde en løsning samt et situationsspil over emnet.

Alle grupperne mødte deres udfordring med megen iver og begejstring. Under præsentationen af gruppearbejdet afspejledes denne begejstring for evangeliet og dygtige missionærer, men også store skuespillertalenter blev opdaget. Børnegruppen præsenterede under Ældste Irvins ledelse en smuk gengivelse af profeten Joseph Smiths historie illustreret med flotte tegninger. De andre grupper viste eksempler på, hvorledes en Mormons Bog bør afleveres til en nabo, kollega eller et folketingsmedlem. Ligeledes blev der vist, hvordan det ikke bør gøres.

Det var altsammen meget lærerigt, og alle deltog aktivt og begejstret. Formålet med mødet var derfor opnået, idet det før mødets afslutning afsløredes at B.M. netop stod for »Begejstrede Medlemmer«. Efter mødet modtog ethvert begejstret medlem, som var mødt op, et B.M. skilt med påskriften »Jer er et... B.M.«. Adskillige henvendte sig derefter til br. Michael Jensen, hvor de købte en Mormons Bog og modtog navne og adresser, hvortil disse skulle afleveres.

Omkring kl.22.00 gik man begejstrede og fyldt af missionærånden hver til sit.

Mette Hansen, Korrespondent

---

40 piger nær druknet på Als

Sådan følte de det i hvert fald - de 35 deltagere fra København stav og de 5 fra Sønderborg gren, som var med på København stavs pigelejr i år.

Lejren blev indrettet i solskin på en dejlig lejrplads i Nørreskoven på Als - lige ned til stranden.

Alle piger var friske og fulde af energi og humør og gik til opgaverne på bedste spejdervis. De fremtryllede

De syv fra Allerød - Hende, i midten i forreste række, brændte vi på Sankt Hans bålet.

flotte borde og spændende bålpladser på forunderlig måde.

Uden at kny drak de vand med jernsmag og pulvermælk og de lavede deres egen saftevand af hyldeblomster. De stegte hvedebøffer og andre underlige ting - og nogen af dem påstod endda, at de kunne li' det!

Men genvordigheder slap de ikke for: Styrtende regn og blæst, med deraf følgende våde telte, våde soveposer, våde rygsække, vådt tøj, vådt mad, vådt ALTING fik dem ganske vist til at gå i hi indtil det var drevet over, men så var de også straks i fuld gang med at forskønne deres små indhegnede pladser.

Den evige latrintømning formåede ikke at ødelægge humøret, og der hørtes ingen mukken, når der skulle samles brænde eller vaskes op, alle tog deres tørn, og kammeratskabet og sammenholdet blomstrede.

Heldigvis kunne vi have ikke mindre end tre lejrbål - hvoraf det ene var Sankt Hans bålet. Vi havde håbet på, at der kom en masse gæster - og der kom da to.

Opfindsomhed er en pigelejr-dyd - og mange ville nok have måbet, hvis de havde set pigerne trække plastikposer udenpå skoene og andre som regnhætter for derefter at trave igennem den plørede skov på vej til bytur. For ikke at tale om den specielle oplevelse det må have været at høre

denne underlige flok under vandringen synge af fuld hals: Fremad, Herrens stridsmænd!

Vi ses på pigelejren til næste år!

Kærlig hilsen fra
Super Karla og Kommandusen

Bikubestævnet maj 1982.

København stav afholdt igen i år bikubestævne for stavens 12-14 årige unge piger - bikubepigerne -.

TORSDAG den 6.5. 1982 mødtes vi glade og forventningsfulde på Københavns hovedbanegård, hvorfra vi sammen begav os mod det udsøgte sted for denne begivenhed - Hauchs Hus i Ålsgårde. Vi var ialt 13 friske piger (incl. de tre ledere, som jo også var »friske piger«), der deltog i stævnet. Solen skinnede, himlen var blå og humøret var højt, det steg endnu et par grader, da vi omsider nåede vort bestemmelsessted henunder aften.

Lynhurtigt blev alt det praktiske ordnet, fordelingen af værelser o.s.v. så vi kunne komme ud og nyde husets pragtfulde beliggenhed. Det lå lige ned til vandet med privat badestrand. Et flot bål blev tændt og vi havde en dejlig hyggeaften omkring bålet med snobrød og sang. Tilsidst måtte vi dog overgive os og trække indendøre med vore røgfyldte øjne og sandknasende brød. Indenfor fortsatte vi med forskellige lege og konkur-

Se, hvor dejligt vi har det.

rencer, men også der blev vore øjne angrebet - dennegang af søvnen. Sammen takkede vi for dagen og gik så til vore værelser.

Næste morgen fredag den 7.6. begyndte dagen med morgengymnastik, derefter vovede nogle få morgenfriske sig endog ud i bølgen blå - det var koldt! Efter morgenmaden gik vi til Hellebækskolen, hvor vi benyttede os af deres meget fine sportsfaciliteter til vor ÅL-lympiade. Ovenpå al den sport var vi alle godt sultne, så vi spiste vor medbragte mad på skolen, før vi drog på skattejagt i skoven i øsende regnvejr. Friske bikubepiger trodser enhver forhindring som regnvejr og væltede træer, men herligt var det nu at vende tilbage til en varm stue og få tørt tøj på. Resten af dagen forløb med indendørs aktiviteter, vi hyggede os med at male på vore hatte og lege.

LØRDAG morgen den 8.5. ryddede vi op og pakkede. Derefter gik vi en lille tur på stranden. Da vi havde spist morgenmad, holdt vi et kort vidnesbyrdmøde, hvor vi delte nogle skønne oplevelser med hinanden. Kl. 9.45 startede hjemturen til København. Vi havde virkelig haft en dejlig tid sammen i omgivelser, hvor vi rigtigt kunne nyde naturen.

ÅL-lympiademestrene.

foto: Ellen Hall
tekst: Mette Hansen, korrespondent

Tempeltur for præstedømmet til Schweiz

Fra 19. til 23. maj havde Århus stav arrangeret en tur for præstedømmet til Schweiz, og der deltog 50 brødre i denne tur.

Torsdag (20/5) kl. 15.20 nåede vi Zollikofen, hvor en del af brødrene besøgte garment-centret og herberget. Det var meningen, at vi skulle overnatte i en kaserne, og det viste sig at være en af civilforsvarets bunkers med vældig god plads. Der var flere rum med køjer i 2 etager, spisesal, køkken, toilet osv.

Der blev givet instruktioner om,

hvordan vi skulle forholde os, mens vi var i bunkeren. Rengøring af de forskellige rum blev fordelt med en biskop som ansvarlig for hver sit rum. Brødrene fandt sig hver en køje. Nogle fik en lur, mens andre tog på tur til byen. Alle gik tidligt til ro for at være udhvilede til næste dags tempelbesøg.

Fredag (21/5) kl. 05 stod de første brødre op, og ikke længe efter var der liv og munterhed, mens brødrene gjorde morgentoilette.

Kl. 6.30 stillede vi op uden for tempel-porten og ventede på,at den skulle blive åbnet kl. 7. Der var mange i templet, og det var fyldt til hver session. Der var tre sessioner om fredagen og tre om lørdagen, og vi nåede således at gøre arbejde for næsten 300 døde og fik på den måde udlignet den forskel, der var på udført arbejde for mænd og kvinder.

Fredag aften kl. 19-21 var vi på indkøbstur i Migros Market og lørdag morgen kl.5 stod vi op og begyndte at pakke og rydde op og gøre rent. Vi forlod bunkeren kl. 6.30 og var ved templet kort efter.

Kl. 16.30 var der afgang fra herberget. Den danske søster, som arbejder i templet, Solveig Trane, kom og sagde farvel og hils hjemme. Og så gik det ellers hjemefter. Før kl. 18 passerede vi grænsen Schweiz -Tyskland.

Lidt efter tog vores chauffør Knud Holmboe mikrofonen og fortalte oplevelser og bar sit vidnesbyrd og opfordrede brødrene til at sige noget. I løbet af de næste 2½ timer var 27 brødre ved mikrofonen for at bære deres vidnesbyrd og fortælle om trosfremmende oplevelser. Da vi kl. ca 21 var ved en rasteplads, hvor vi skulle have en halv times ophold,

Inden hjemrejsen tages afsked med broder Georg Birsfelder

sagde Knud Holboe:»Det er det længste vidnesbyrdsmøde, jeg har været med til. Det strakte sig over 250 km.«

I nærheden af Hamborg begyndte motoren at vise tegn på træthed, og farten mindskedes. Men fejlen blev fundet og med god fart fortsatte vi hjemefter.

Søndag morgen passerede vi grænsen til Danmark, og vi sang nogle af kirkens sange og fortsatte vidnesbyrdmødet fra lørdag, og 8 brødre nåede at bære deres vidnesbyrd, inden stavspræsidenten Knud B. Andersen sluttede med en tak til brødrene for deres deltagelse i turen og en særlig tak til de to chauffører Knud Erik Øgaard og Knud Holmboe fra Esbjerg fordi de ville påtage sig arbejdet med at køre og derved var skyld i, at turen kunne gøres så billig Palle Knudsen sluttede med bøn og kl. 10.15 rullede vi ind på Fredericia banegårds parkeringsplads... en oplevelse rigere og enig om, at en sådan tur måtte gentages

foto: Hans Cohr
tekst: Ebbe Rosenkilde

50 brødre deltog i busturen til Schweiz. Her er vi på vej hjemad.

»Det vil være rigtigt af de nordjyske folkekirkepræster....«

Hvordan et angreb blev forandret til fordel for os selv, og hvordan vi »fik en pr-mand i en folkekirkebiskop«

Biskop Henrik Christiansen har skrevet et hyrdebrev til sine menigheder i Aalborg stift. Deri skrev han bl.a. »Det vil være rigtigt af de nordjyske folkekirkepræster at fortælle menighederne lidt om, hvad mormonismen i grunden er for noget«.

Det kunne vi i Informationstjensten ikke stå for. Til 60 præster i Aalborg og nærmeste omegn sendte vi en stabel informationsblade sammen med et brev, hvori vi forklarede, at da biskop Christiansen havde bedt sine præster fortælle menighederne om mormonismen, ville vi da gerne hjælpe dermed: »Hvem kender vel et samfund bedre end dets egne medlemmer Vi bestræber os på at give præcise og sandfærdige oplysninger og skeler ikke til, om de vil tiltale eller vække ubehag... sandfærdige oplysninger regner vi for den bedste reklame. Der har været skrevet meget om vor kirke i tidens løb - det meste foranlediget af rygter og sladder... senere forfattere har derefter troligt brugt det materiale... Og derved givet et falsk og forvrænget billede af kirken... Det søger vi at råde bod på. Må jeg bede Dem gennemse vores materiale? For retfærdighed skyld. Og at anvende det, når De skal give menighederne den oplysning, som biskoppen opfordrer til.«

Og så tilbydes der hjælp med materialer og film...

Desuden fik vi i Aalborg Stiftstidende indrykket et debatindlæg, hvori biskop-brevet omtales og en mappe med materiale om os blev tilbudt - til præster, menighedsråd og alle andre. Samme aften kimede Informationstjenestens telefon og næste morgen begyndte breve at strømme ind...

En kommentar!

Vores egen biskop, Willy Petersen, Aalborg, ringede: »Vi er meget glade for, at vi har fået en pr-mand her i Aalborg!« Vi. »???« Han: »Ja, jeg mener biskop Henrik Christiansen !«

Jørgen W.Schmidt

Nej, jo mere I får del i Kristuslidelser, des mere skal I glæde jer, så I også kan glæde og fryde jer, når hans herlighed åbenbares (1. Peter 4:13).

Nye retningslinier til finansiering af kirkebygninger tager trofast tiendebetaling i betragtning.

Det øverste Præsidentskab har bekendtgjort nye kirkeomspændende retningslinier for bygning, erhvervelse, drift og vedligeholdelse af kirkebygninger og byggegrunde til kirker. I sin beskrivelse af disse nye retningslinier har præsident Gordon B. Hinckley påpeget at formålet ikke er at fremhæve bygningerne, men at lægge det åndlige grundlag til en øget lydighed og trofasthed således at man kan modtage Herrens fulde velsignelser. De nye retningslinier tager medlemmernes trofasthed med at betale tiende i betragtning.

Med øjeblikkelig virkning må kirkens enheder opfylde visse krav før godkendelse kan gives til bygning eller erhvervelse af nye kirkebygninger. Den lokale andel af de samlede omkostninger vil ikke overstige 4% mens de resterende omkostninger vil blive betalt af kirkens almene fonds. Den lokale procentdel er meget lavere end tidligere.

Alle drifts- og vedligeholdelsesudgifter, der opstår i forbindelse med kirkebygningernes almindelige brug (dog ikke el, varme, vand og renovation) vil blive betalt af kirken. I øjeblikket deles disse udgifter mellem de lokale enheder og kirkens hovedsæde.

De lokale enheder vil således få ansvar for at betale alle kirkebygningens udgifter til el, varme, vand og renovation. I sin forklaring til disse retningslinier bemærkede præsident Gordon B. Hinckley at »disse udgifter vil omfatte punkter som varme, lys, vand og kloak. Omkostningerne ved disse ting er baseret på brugen. Det er udgifter, som de lokale ledere i det mindste har en vis grad af kontrol over. Vi håber, at de ikke vil blive så gerrige i udøvelsen af denne kontrol, at vore bygninger ikke vil blive tilstrækkelig opvarmet eller afkølet alt efter behov, og vi håber, at de vil lade bygningerne være oplyst, når det er nødvendigt. Wardets medlemmer vil imidlertid, når de bliver klar over, at de bærer ansvaret for at betale disse brugsomkostninger, være mere tilbøjelige til at passe på med at lade lyset brænde og lignende ting.«

For at kvalificere sig til en kirkebygning skulle man tidligere opfylde 3 krav: Et fast antal tilstedeværende ved nadvermødet, en beslutning om at en kirkebygning var nødvendig samt indsendelse af en godkendt byggedispositionsplan. De nye retningslinier fastsætter opfyldelse af yderlige 2 andre krav: Opnåelse af en fastsat grad af trofast tiendebetaling i enheden samt at være ajourført og fuldstændig i sin afgivelse af statistiske og finansielle rapporter, så vel som hele tiden at være ajourført med indsendelsen af tiende og fasteoffer-ydelser.

Kravet om trofast tiendebetaling fastsættes ved en beregning af procenten af voksne, fulde tiendebetalere i en stav eller mission. En sådan beregning er baseret på den procentdel af de voksne mænd, som bærer

det melkisedekske præstedømme. Ældste L. Tom Perry fra De tolvs Råd har forklaret, at »vi, når vi kender procentdelen af de voksne mænd som bærer det melkisedekske præstedømme, nøjagtigt kan bedømme en enheds aktivitetsniveau. Vi har derfor udarbejdet en metode til at fastsætte en grad af trofast tiendebetaling, som vi kan forvente at kirkens enheder kan opfylde. Sagt på en enkel måde, jo større en procentdel af bærer af det melkisedekske præstedømme som en enhed har, jo højere forventes procenten af trofaste tiendebetalere i enheden at være.«

Minimumskravet i forbindelse med trofast tiendebetaling for hver enhed er blevet fastsat som resultat af en gennemgang og analyse af kirkens 1335 stave og 187 missioner.

Det andet af de nye krav, nemlig den ajourførte og fuldstændige indsendelse af statistiske og finansielle rapporter, er det grundlag, hvorpå normen for trofast tiendebetaling er blevet fastsat.

Det nye program åbner muligheder for at den lokale enhed yder en andel i form af arbejde eller kontanter. Der vil imidlertid ikke blive ydet lån fra kirkens hovedsæde til at dække den lokale enheds kontantandel.

»Gæld vil ikke længere være en del af kirkens byggeprogram,« forklarede ældste Perry. »Hvis en enhed ønsker at yde sin lokale andel udelukkende eller delvis i penge, så må disse beløb tilvejebringes før man ansøger om et projekt.«

Disse nye retningslinier for finansiering af kirkebygninger gælder ifølge ældste Perry ikke for velfærdsprojekter, templer, seminar og institutbygninger.

Følgende spørgsmål og svar er blevet udarbejdet for yderligere at forklare disse nye retningslinier i forbindelse med byggeri, drift og vedligeholdelse af kirkebygninger.

Spørgsmål: Hvad sker der, hvis vi allerede har indledt et byggeri, som er godkendt udfra de gamle nøgletal?

Svar: Alle eksisterende lån til opførsel eller indkøb af kirkebygninger udover det beløb som kræves udfra de nye nøgletal vil blive aflyst.

Spørgsmål: Betyder det, at vi, hvis vi har betalt mere end de nye nøgletal kræver, så vil få refunderet det overskydende beløb?

Svar: Nej. Beløb, som allerede er indbetalt og som overstiger den nu justerede lokale andel vil blive anvendt i kirkens byggefond. Denne fond vil blive benyttet til at fremme kirkens byggeprogram.

Spørgsmål: Hvis vi i form af opsparing eller en checkkonto er i besiddelse af pengebeløb, som er blevet fremskaffet til byggeri eller erhvervelse af en ny byggegrund eller en kirkebygning, hvad vil der så ske med disse penge?

Svar: Alle bidrag, som er blevet indsamlet til fremtidige kirkebygningsprojekter vil nu blive overdraget til kirkens byggefond. Når de projekter, som disse penge er blevet indsamlet til, godkendes, vil der blive tilladt en kredit i forbindelse med fremtidige lokale andele indenfor de næste 2 år.

Spørgsmål: Hvad er fordelen ved de lokale enheder er 100% ansvarlige for bygningens driftudgifter?

Svar: Eftersom de lokale enheder bedst kan kontrollere nogle af hovedomkostningerne ved driften af kirkebygningerne, mener vi, at der er mulighed for en væsentlig omkostningsreduktion gennem en fornuftig

brug af de ting, der skal til for at drive bygningen. Enkle ting som at slukke lys, der ikke længere er nødvendigt, nedsætte temperaturen i tomme bygninger samt slukke for friskluftsanlægget, når brugen heraf ikke er nødvendig, vil resultere i direkte besparelser. Besparelser, som kommer gennem at man sparer på energien vil være til økonomisk gavn for de lokale enheder.

Spørgsmål: Hvad sker der, hvis bygningen, møblementet eller udstyr beskadiges gennem misbrug?

Svar: I dette tilfælde vil den lokale enhed være 100% ansvarlig for omkostning ved reparationer eller fornyelse.

Spørgsmål: Hvordan afgøres det hvilke omkostninger, som kirken betaler for og hvilke omkostninger, som de lokale enheder må betale?

Svar: Generalt set vil de lokale enheder få ansvar for de udgifter, som de er i stand til at kontrollere. De omkostninger, som opstår for at bevare kirkebygningen i en passende stand vil påhvile kirken.

(Kirkens Nyhedstjenste)

Udsendte missionærer fra København Stav.

Den 13. april 1982 rejste Christian Kjeldsen, Københavns 1. ward, til England, London Missionen.

Den 1. april 1981 rejste Birgit Kjeldsen, Københavns 1. ward, til Norge, Oslo Missionen.

Kirken kan være stolt af sine unge!

Fra korrespondent Lis Billeskov Jansen har vi modtaget følgende udklip fra Bagsværd Folkeblad - Søborg Folkeblad fra den 23. juni 1982.

DEN danske STJERNE ønsker broder Jes Gram fra København 1. ward tillykke med legatet og den fine omtale.

Ved overrækkelsen af Lions musiklegat ses Jes Gram (i midten) flankeret af borgmester Tove Smidth og Børge Esmarch fra Lions Club Søborg

Talentfuld obo spiller fik Lions musiklegat

Den 18-årige Jes Gram fik i fredags ved en reception på Gladsaxe rådhus overrakt Lions Club Søborgs musiklegat 1982 på 4000 kroner. Legatet bliver uddelt en gang årligt efter indstilling fra Gladsaxe kor- og musikskole. Pengene fra legatet kommer fra Lionsclubbens salg af kaffe, øl, vand m.v. ved skolens arrangementer i årets løb.

Jes Gram, der spiller obo, har været elev på Gladsaxe kor- og musikskole i 3 år og betegnes af sine lærere, Erwin Jacobsen, Jacob Valentin og Kai Maegaard, som et funklende talent med evner ud over det sædvanlige, som man kun møder en gang hvert århundrede.

Efter overrækkelsen af legatet overraskede Jes Gram de tilstedeværende ved at spille et uddrag af musikchef Kai Maegaards komposition fra 1947 'Pimpinellen' skrevet for klaver og violin. Dette stykke viste klart Jes Grams evner til at udnytte oboens fulde bredde.